

Голямо нещастие сполита Християнството. Изменники на Мистериите лъжечностиците накарват Църквата да захвърли Гносиса и да се отдалечи от висшите истини на Кабалата, които крият в себе всички тайни на отвъдената теология... Нека безусловната наука, нека чистият възвишеният разум станат отново наследство на водители-те народни и т.н. / Алфонс Луи Констан / Елифас Леви /

ДВЕ ШКОЛИ диаметрално противни една на друга.

Едни смятат всичко за мит и легенда, дадени да обяснят някои естествени явления. Картинни обяснения на известни природни факти.

Други са ортодоксално вярващи, които смятат че целият разказ за Исуса е истинска история, неподправена от митове. Това е според тях историята на един човек роден преди 19 века в Палестина, който е минал през всички изпитания описани в Писанието.

Първите твърдят че всичко е ЛЕГЕНДА, вторите, че всичко е ИСТОРИЯ.

Трети пък като поддържат исторически характер на ИИСУСА съвременно твърдят, че ХРИСТОС е нещо повече от човека Исуса и има мистично значение.

ИСТОРИЧЕСКИЯТ ХРИСТОС е едно ВЕЛИКО СЪЩЕСТВО, принадлежало към великата духовна иерархия, която ръководи духовната еволюция на човечеството. Той си е служил в продължение на три години с човешкото тяло на ученика Исуса, като е поучавал народа в Иудея и Самария.

Около този величествен лик са се тълпiali митовите, които и ~~живеещите~~ присвещават Основателя на Християнството към дългата Редица негови предшественици, митовите, които в иносказателен език повестуват историята на всеки такъв живот, както той символизира работата на Логоса в Вселената, а също и висшата еволюция на индивидуалната човешка душа.

Исус е трябвало да стане един от учителите на Мъдростта и е взел Християнството под своята особена грижа, като се е старал винаги да говори по прав път, да го пазят да го храни. /Савонарола Бекон, Галилей, Парацелз, свети Франциск, Тома Аквински, Тома Кемпински Лутер/ Богомил?

Приликата в ученията на Ману, Буда, Исус. Исус е повторил ученията на своите предшественици като пратеник на същата доха. Дълбоките истини досежно божествения Дух са били истинни 20,000 години преди Него, а също и след него. Да се каже, че светът е бил оставен в трагична тъма от началото на своята история до преди 20 века е равносильно да се каже че е имало човечество без Учител, деца без Баща, човешки души викащи за светлина посред една нощ която не им се отзовава - една мисъл толкова комунистична за Бога, колкото и укасяваща за човека, мисъл обореща от появата на всеки мъдрец, от светите благодородни животи през хиля и стотията преди идването Христово